

ΑΣ.

iustus homo.
non iustus homo.
ta vniuersali.
non non iustus.
est homo non iustus.
enuntiatum ne-
us κατηγορέ-
do sed non sem-
odi, alio com-
rum enuntiatum
mul vera sunt,
vera. Exempli
non fit iustus
itur, quod fit
intelligitur e-
ere (cum de la-
firmans, quod
etiam notan-
ari huc in mo-
os. & πᾶς ἄν-
um ἄνθρωπος
st) ab eo post-
empe τῶ ἐστι,
πος δίκαιος:
Idque non fo-
τάθεισις (vt di-
, vt liceat ac-
illa omnia ad
tissimè patēt:
αι ἢ ὑποφάναι
omnibus, per
omnia

ΠΕΡΙ ἙΡΜΗΝΕΙΑΣ. 43

omnia & semper. At non liceret accommodare
ad lapidem enuntiatum hunc in modum conce-
ptum, homo non est iustus. Absurdum enim esset
dicere lapis homo non est iustus. Ad hæc, ex e-
iusmodi collocatione τῶν ὀρων, rectè intelli-
tur cui sit præponenda particula negans. Nam
si non adsit nota vniuersalis, verbo præponetur:
sin adsit, notæ ipsi vniuersali præponenda erit.

CAPVT X.

*De oppositionibus enuntiatorum, siue finitum, siue
ἀόριστον sit subiectum, siue (est) sit tertium, siue
verbum quoddam sit duorum κειμένων alterum.*

Subiectum æquè atque τὸ κατηγορέμενον seu
prædicatum, potest esse ἀόριστον. Ac affirma-
tiones duæ possunt constitui perstante subiecto
indefinito. Vna, si subiectum sit quidem indefinitum,
sed prædicatum finitum: vt, est iustus non ho-
mo: cuius negatio est: non est iustus non ho-
mo. Altera, si non solum subiectum verum etiam
τὸ κατηγορέμενον seu prædicatū sit indefinitum. *Enūtia*
vt, est non iustus non homo: cuius negatio est: *ta negā*
non est non iustus non homo. Non possunt esse *tia quo-*
plures oppositiones enuntiatorum. Neq; mens *rū subie*
hominis amplius diuidere potest, neq; enuntian *etiam &*
do porro pergere potest *δύναμις*. Est enim, tan- *prædicā*
quam vltima linea, cum negatur τὸ κατηγορού- *εῦ sunt*
μενον indefinitum de subiecto indefinito: ὅτι ἡ ἐγα- *ἀόρισται*
κλέος σηλαῖν τὸ πόρω δ' ἐστὶ σοφοῖς ἀβάτον, sunt ve- *καὶ ἀσόφοις*, inquit Pindarus. neque πορρότε *luti colū*
ρον in enuntiatum patet vsus axiomatis: καὶ πᾶν- *na Her.*